

at nogle af de foreslåede ændringer i dette lovforslag og i de øvrige lovforslag, der er fremsat i forbindelse hermed vil medføre besparelser i forhold til forudsatte udgifter, mens andre vil medføre merudgifter.

Besparelser i starten medfører overgang til indexlån i almenyttigt byggeri, hvorved begyndelseslejen nedsættes. I samme retning virker forslaget om, at de små boligsikringssatser ikke udbetales, og om, at det er vanskeligere at få boligsikring, når lejen er mindre end 6.000 kr. og kvalificeret boligsikring, når indkomsten er mindre end 30.000 kr. Forslaget om højere pensionistboligsatser giver øgede indtægter. Merudgifter kræves til forslaget om en mere glidende aftrapning, der især virker, hvor lejen og indkomsten er relativ høj samt for pensionister med indtægter fra 20.000 til 30.000 kr. Reglen om, at pensionistægterpar kan få samme lejlighedsstørrelse med fuld boligsikring som andre ægtepar vil kræve en beskedent merudgift. Ændringerne i lejeloven og loven om boligbyggeri vil medføre lejeforhøjelser, der i nogen grad vil give sig udslag i stigning af boligsikringsudgiften.

Der foreligger ikke tilstrækkeligt statistisk materiale til at belyse lejerens indkomster i forhold til deres husleje til at vurdere den samlede økonomiske virkning af de foreslåede ændringer. Vurderingen afhænger tillige af husleje- og indkomstudviklingen. Et skøn over den samlede virkning for det offentlige udgifter er derfor yderst usikkert, men alt i alt synes der at måtte regnes med en merudgift, hvis størrelsesorden næppe vil overstige 150 mio. kr.

Det bemærkes herved, at kommunernes boligsikringsudgifter i finansåret 1973-74 er anslået til 810 mio. kr. og af dette beløb skal statskassen i 1974-75 refundere 60 pct. eller 490 mio. kr. Der er ikke i lovforslaget foreslået ændring af denne refusionsregel, men i forelæggelsen for Folketinget af forslag til lov om et udligningsbidrag til staten af visse faste ejendomme den 17. maj 1973 er den mulighed nævnt, at kommunerne får andel i udligningsbidraget mod en ændring af boligsikringsrefusionsreglerne.

Hvad angår udviklingen på længere sigt bemærkes, at indexreguleringen af boligsikringen selvsagt er mere udgiftskrævende end gældende lov. Hvor meget merudgifterne vil andrage, beror på prisudviklingen. Forhøjelserne af grænsebeløbene bevirker imidlertid, at der ikke ydes fuld pristalsdækning, således at indexreguleringen af boligsikringen vil medføre en lavere stigning af boligsikringsudgifterne end den indkomststigning, der er en følge af inflationen. Med uændrede skatteindtægtsprocenter vil boligsikringsudgiften således beslaglægge en fortsat mindre andel af skatteprovenuet.

Ved budgetteringen af statens udgifter i faste

priser skal merudgifterne således ikke på forhånd registreres.

Udover de omtalte forslag indeholder lovforslaget enkelte andre ændringer. Om enkeltheder henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget til § 2 indeholder de nye regler for beregning af boligsikring. Reglerne er udtrykt verbalt. Dette skyldes ønsket om at kunne indexregulere boligsikringen, men indebærer til gengæld, at der hvert år må udarbejdes en tabeloversigt over boligsikringsydelseerne.

En sådan tabel vil være betydeligt enklere end de tabeller, den nugældende lov opererer med. Som eksempel anføres nedenfor et uddrag under gældende prisniveau:

Husstandsindkomst	Grænsebeløb	Maximal boligsikring i pct. af lejen
0-30.000.....	6.000	15 pct.
40.000.....	8.000	15 pct. ÷ 1.000 kr.
50.000.....	10.000	15 pct. ÷ 2.000 kr.
60.000.....	12.000	15 pct. ÷ 3.000 kr.

Den maksimale boligsikring i procent af lejen for husstande med børn foreslås fastsat til samme procent pr. barn, som er gældende for husstande uden børn med tilsvarende husstandsindkomst. Derved opnås, at der ydes noget mere for husstande med 1 barn, når indtægten er lav, end den nugældende ordning giver. På denne baggrund, og som følge af ændringsforslaget til § 7, hvorefter der ved beregning af boligsikring i et vist omfang bortses fra bidrag til børn af enlige forsørgere, foreslås det, at specialreglen om, at procentsatsen forhøjes med 5 for husstande med kun 1 voksen og 1 barn, udgår.

Som følge af de foreslåede nye grænsebeløb bliver den laveste leje, hvortil der kan ydes boligsikring, 6.000 kr. mod hidtil 1.200 kr.

Den hidtidige grænse for boligsikringsydelse i lovens § 4, stk. 5, 9.300 kr. med tillæg af 420 kr. pr. barn, har især virkning for pensionister og husstande med mange børn, men den har ingen praktisk betydning for husstande uden børn.

Det synes rimeligere at fastsætte en grænse, som har bedre relation til de forskellige husstandsgrupper. Forslaget går derfor ud på, at der fastsættes en højeste grænse for den leje, hvoraf boligsikringen beregnes. Derved får forslaget en mere ensartet virkning. Efter forslaget skal denne leje være 16.000 kr.